

NYLON ALS HECHTMATERIAAL

Sedert korten tijd beschikken we over nylon-hechtmateriaal. Ik werk nu circa 3 maanden met deze hechting en wil niet nalaten de aandacht der collega's erop te vestigen.

Het materiaal is in draden van ± 25 cm in den handel; in verschillende dikten en diverse kleuren. Naar mijn weten bestaat het nog niet in kleine gemakkelijk te bewaren buisjes — speciaal voor den tandarts, die slechts bij tijd en wijle hechtingen legt — zooals de hechtzijde. Dat is een nadeel, doch de industrie zal t.z.t. aan de behoefte wel tegemoet komen.

Met nylon als hechtmateriaal bereikt men dezelfde resultaten als met paardehaar. Beide geven een volkomen reactielooze slijmvlies-aaneenvoeging, waarbij de rare steekkanaal-ettering (en daardoor doorsnijden!) zooals bij de zijdehechting regelmatig voorkomt, nooit optreedt. Paardehaar is echter zwakker, breekt eerder, moet aaneengeknoopt op klosjes gewonden bewaard worden, daar het anders krult, enz. Nylon kan in elke gewenschte dikte gekozen worden, men heeft den draad kant en klaar bij de hand. De draad is echter verbazend glad en glijdt gemakkelijk uit de naald, temeer daar hij wat gestrekt blijft. Men kiese dus een uiterst fijn naaldje, met een nauw oogje — overigens toch meestal voor mondslijmvlies te verkiezen. Zeer geschikt zijn de gebogen darmnaalden, ongeveer de fijnste die er zijn. Wel moet men bij het hechten met deze graciele naaldjes tevens een zeer fijnpuntigen naaldvoerder gebruiken, anders knijpt men hem gemakkelijk kapot.

Bij het knoopen, neigt, wegens het merkwaardige veeren van den nylondraad, de bovenste knoop tot losgaan. Een derde knoop op deze hechting is, ter bestrijding van dit euvel, het middel der keuze.

Eenmaal steriel, kan men het nylon-hechtmateriaal het best in alcohol bewaren.

ELIAS

INKOMENS VAN TANDARTSEN IN CANADA

Het Canadeesche Bureau of Statistics heeft een rapport gepubliceerd over de inkomsten der tandartsen gedurende de jaren 1941—1944. Ondanks enkele bedenkingen die men tegen de gevolgde methode kan aanvoeren blijken de cijfers toch van voldoende betrouwbaarheid om ze — zij het met eenige reserve — te aanvaarden en er eenige conclusies uit te trekken. Opvallend is o.a. dat de praktijkkosten gemiddeld meer dan 50 % der bruto-inkomsten bedroegen.

Dit verschijnsel bleef constant ondanks de voortdurende stijging der bruto-ontvangsten gedurende de gecontroleerde periode. Opmerkelijk is ook dat minder dan 10 % der Canadeesche collega's over een inkomen van meer dan \$ 7500 beschikte, zelfs in het topjaar 1944; in 1941 bedroeg dit percentage slechts 2,2 %. Verder bleek dat de doorsnee-praktijk na 45 jaar achteruit gaat. Een en ander stemt tot nadenken, ook hier te lande. Om een eenigszins behoorlijken „ouden dag" te verzekeren dienen wij meer dan ooit te zorgen voor een inrichting onzer praktijkvoering op een meer efficiënte wijze dait tot nog toe hier (en overall!) gebruikelijk.

M-t.

HET GEBRUIK VAN KAUWGOM

Er schijnen gegronde redenen te bestaan om het gebruik van „Chewing Gum”, in Amerika zoo algemeen, als schadelijk voor de mondhygiëne van vele menschen te beschouwen. Kauwgom bevat veel suiker. De haast ononderbroken kauwbeweging verergert den toestand van een reeds aanwezige abnormale occlusie en de kunstmatig opgewekte sterke speekselafscheiding schijnt niet zonder schadelijke uitwerking te blijven op de spijsvertering.

Council on Dental Therapeutics of A.D.A.

BENOEMINGEN BIJ HET HOOGER ONDERWIJS

Benoemd tot buitengewoon hoogleeraar in de faculteit der geneeskunde te Groningen om onderwijs te geven in de tandheelkunde, M H u t, tandarts te Groningen en hoofdassistent bij de heekunde der Rijksuniversiteit aldaar.

Met bijzondere voldoening maken wij bij het ter perse gaan nog melding van dit kon. besluit. Coll Hut was vanaf 1929 eerst als assistent en daarna als hoofd-assistent belast met de leiding van de tandheelkundige polikliniek van de chirurgische afdeling van het Academisch Ziekenhuis te Groningen, welke kliniek dienstbaar is gemaakt aan het onderwijs in tandheelkunde aan de medische studenten. De benoeming van coll. Hut tot buitengewoon hoogleeraar moet dan ook worden gezien als een bekroning van zijn veeljarige werkzaamheid aan de chirurgische afdeling in bovengenoemde functie.

Benoemd tot gewoon hoogleeraar in de faculteit der geneeskunde aan de rijksuniversiteit te Utrecht, om onderwijs te geven in de bacteriologie, Dr. K. D. W i n k l e r, conservator bij de hygiëne aan genoemde Universiteit.

Ook van deze benoeming doen wij met ingenomenheid mededeeling. Dr. Winkler was in tandheelkundigen kring geen onbekende. Reeds eenige jaren is hij belast met het onderwijs in de bacteriologie aan de tandheelkundige studenten en uit dien hoofde geïnteresseerd bij de opleiding der aanstaande tandartsen. Van zijn belangstelling voor tandheelkundige problemen getuigden eenige leerrijke wetenschappelijke verhandelingen en voordrachten, die in het Tijdschrift plaatsing vonden. De nieuw benoemde hoogleeraar is lid van de W.T.A. van de Ver. van Ned. Tandartsen.

DE NIEUWE STUDIEREGELING VOOR DE TANDHEELKUNDE

Ondanks de overvulling van het Tandheelkundig Instituut, welke het onmogelijk maakte om de voor het loopende studiejaar nieuw ingeschreven studenten in de tandheelkunde voor de practische oefeningen aldaar toe te laten, is het ten slotte toch mogelijk gebleken om voor deze groep van ruim 150 studenten weer halve dagen vrij te maken voor de propaedeutische techniek. Met deze oefeningen is bereids begonnen.

Ook is naar wij verder vernemen, de propaedeutische studie thans geheel ingericht op de basis van de vernieuwing van het tandheelkundig onderwijs. De faculteit is er in geslaagd een rooster van de betreffende colleges op te stellen, zoodat op 10 Februari j.l. de eerste lessen in het kader van de op handen zijnde reorganisatie een aanvang hebben genomen.

VEREENIGING VAN NED. TANDARTSEN

Het Bestuur deelt mede, dat Collegae, die gedurende de bezetting genoodzaakt werden voor het lidmaatschap te bedanken zich weer als lid van de „Vereeniging van Nederlandsche Tandartsen” kunnen beschouwen, wanneer zij hiervan vóór 31 Maart 1947 mededeeling gedaan hebben aan het Secretariaat, dat niet over de betreffende gegevens beschikt.

G. DEKKER,
Secretaris.

Bunnik, Smalleweg 1.

CONTRIBUTIE VEREENIGING VAN NEDERLANDSCHE TANDARTSEN

De leden worden verzocht de contributie voor *het jaar 1947* ten bedrage van f 10.— te willen voldoen door overschrijving op het post-gironummer 38178 ten name van den penningmeester der Vereeniging van Nederlandsche tandartsen te Zeist.

J. N. TEKENBROEK,
penningmeester.

Op 20 Februari 1947 was het 45 jaar geleden, dat de heer Fr. Duyvensz. tandarts te Amsterdam, zijn diploma verwierf.

Dr. Th. E. de Jonge, tandarts te Amsterdam werd uitgenoodigd voor het lidmaatschap van de „Dutch Branch of the Association for research on Ageing”.

Bevorderd tot tandarts:

A. K. Geist en J. M. de Haas, Mej. C. P. Wiersema.

Verhuisd:

W. L. Schofaerts, tandarts, naar Loolaan 26, Apeldoorn, telef. 2814.